

Nr 216.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående understöd åt förre volontären G. S. N. Blomqvist; given Stockholms slott den 5 mars 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Janne Nilsson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Nilsson anför:

Ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, utgår enligt bestämmelserna i förordningen den 18 juni 1927 (nr 234), vilken förordning trädde i kraft den 1 januari 1928. Genom ifrågavarande förordning har förordningen den 18 juni 1909 (nr 89, s. 1) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, upphävts, dock att ersättningsanspråk, som grundats på olycksfall, som inträffat eller sjukdom som yppats före den 1 januari 1928, skall bedömas enligt äldre bestämmelser.

Bihang till riksdagens protokoll 1937. 1 saml. Nr 216.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift, dagtecknad den 14 januari 1937 har förre volontären vid Svea livgarde G. S. N. Blomqvist, Aneby, vilken ådragit sig kroppsskada under militärtjänstgöring, anhållit att få komma i åtnjutande av ersättning utöver honom av riks försäkringsanstalten på grund av olycksfallet tillerkänd livränta.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Blomqvist under anställning som volontär vid Svea livgarde genom olyckshändelse den 17 augusti 1911 drabbats av en skottskada i huvudet; att riks försäkringsanstalten jämlikt bestämmelserna i förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, tillerkänt Blomqvist livränta att utgå från och med den 16 juni 1912 med ett årligt belopp av 450 kronor, motsvarande fullständig förlust av arbetsförmågan; att livräntan sedermera jämlikt särskilda kungörelser förhöjts till 900 kronor för år eller det högsta årliga belopp, varmed livränta kan utgå enligt nämnda förordning; att Blomqvist, enligt ett av legitimerade läkaren Gösta Ramstedt den 16 februari 1937 utfärdat läkarintyg företer en defekt å vänstra sidan av skallen och att på platsen för denna defekt vid lutning av huvudet särskilt åt vänster men även framåt en abnorm utbuktning äger rum, vilket är förenat med smärtor över hjärnbräcket, att Blomqvist härvid får svindel och vill ramla framåt, att han flera gånger i månaden får anfall av medvetlöshet, som vara ungefär 4 till 5 minuter, varefter han måste intaga sängen under en till två dagar, att dessa symptom utvecklats sig småningom under de sista 7 åren och gjort Blomqvist fullständigt oförmögen till arbete under de tre sista åren, samt att Blomqvist tidigare kunnat nödtorftigt utöva skomakeriyrket men efter uppkomsten av ovannämnda besvär från hans hjärnbräck måst helt upphöra med denna yrkesutövning; att Blomqvist hustru arbetat med stickning och därmed bidragit till familjens uppehälle tills hon år 1933 blivit intagen å sanatorium för vård och att hon efter utskrivning därifrån visserligen blivit något bättre men ej i sådan grad att hon kunnat fortsätta med sitt arbete; samt att Blomqvist, som för sig och sin familjs — förutom hustrun 3 barn — uppehälle är helt hänvisad till den honom tillerkända livräntan, sannolikt kommer att för all framtid vara fullständigt oförmögen till arbete.

Arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse, vilka den 23 februari 1937 avgivit utlåtande i ärendet, hava därvid till en början erinrat om att riksdagen tidigare i två likartade fall beviljat särskilda understöd utöver vederbörande tillerkänd livränta. Sålunda hade medgivande lämnats av 1930 års riksdag (skrivelse nr 369, p. 43), att E. V. Nilsson, vilken under värnpliktstjänstgöring genom olyckshändelse drabbats av en skottskada i vänstra tinningtrakten, finge från och med den 1 januari 1930 och under sin återstående livstid uppbära ett årligt understöd av 804 kronor, samt av 1934 års riksdag (skrivelse nr 278), att C. G. Vestlund, vilken genom olyckshändelse under militärtjänstgöring träffats av ett löst skott i högra ögat, finge

från och med den 1 januari 1934 likaledes under sin återstående livstid uppbära ett årligt understöd av 600 kronor, i båda fallen utöver vederbörande av riks försäkringsanstalten tillerkänd livränta. Härvid hade olycksfallet för Nilsson beräknats medföra fullständig förlust av arbetsförmågan, under det att för Vestlund nedsättningen i arbetsförmågan ansetts utgöra 80 procent.

I sitt berörda utlåtande hava civila departementet och sjukvårdsstyrelsen vidare anfört, att de med hänsyn till ifrågavarande riksdagsbeslut och då, såsom framginge av utredningen i ärendet, synnerligen starka billighetsskäl talade för medgivande av ett särskilt understöd åt Blomqvist utöver den honom tillerkända livräntan, finge tillstyrka beviljandet av ett dylikt understöd. Vad anginge understödets storlek syntes detsamma, med hänsyn därtill, att det Blomqvist övergångna olycksfallet gjort honom för all framtid fullständigt oförmögen till arbete, böra bestämmas till samma belopp, varmed understödet utmätts åt ovannämnde Nilsson, eller sålunda 804 kronor. Det ifrågasatta understödet syntes, i enlighet med de grunder som härutinnan tillämpats i fråga om understöden åt Nilsson och Vestlund, böra utgå från och med den 1 januari 1937. Å understödet syntes dyrtidstillägg icke böra åtnjutas. På grund av vad sålunda anförts hemställde civila departementet och sjukvårdsstyrelsen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Blomqvist finge — utöver honom från riks försäkringsanstalten tillerkänd livränta — från och med den 1 januari 1937 under sin återstående livstid från det under elfte huvudtiteln upptagna anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. tillgodonjuta ett årligt understöd av 804 kronor utan rätt att därå åtnjuta dyrtidstillägg.

I avgivet utlåtande den 3 mars 1937 har *statskontoret* uttalat, att ämbetsverket med hänsyn till föreliggande omständigheter och riksdagens beslut i tidigare likartade fall anslöte sig till arméförvaltningens civila departements och sjukvårdsstyrelses i ärendet gjorda hemställan.

Såsom av förestående utredning inhämtas har det Blomqvist under militärtjänstgöringen övergångna olycksfallet (skottskada i huvudet) gjort honom för all framtid oförmögen till arbete. På grund härav har riks försäkringsanstalten tillerkänt honom livränta med det högsta belopp, som enligt gällande författningar i dylikt fall kan utgå, eller 900 kronor. Emellertid synas starka billighetsskäl tala för medgivande av särskilt understöd åt Blomqvist utöver den honom sålunda tillerkända livräntan.

I sitt förenämnda utlåtande hava arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse erinrat om att riksdagen tidigare i ett par liknande fall medgivit dylikt understöd. Bland annat tillerkände 1930 års riksdag E. V. Nilsson, som till följd av olyckshändelse (likaledes skottskada i huvudet) under militärtjänstgöring fullständigt förlorat arbetsförmågan, utöver av riks försäkringsanstalten medgiven livränta, särskilt årligt understöd från och med den 1 januari 1930 med 804 kronor, varå dyrtidstillägg icke skulle utgå. Då nämnda fall synes vara i det närmaste fullt likartat med det nu före-

*Departements-
chefen.*

liggande fallet, lärer Blomqvist böra komma i åtnjutande av särskilt understöd enligt enahanda grunder som de, vilka tillämpats i fråga om Nilsson. Understödet till Blomqvist torde sålunda böra utgå med 804 kronor för år från och med den 1 januari 1937. Å understödet, som torde böra gäldas från oförmälda anslag till diverse pensioner och understöd m. m., torde dyrtidstillägg icke böra åtnjutas.

På grund av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förre volontären vid Svea livgarde G. S. N. Blomqvist må — utöver den livränta han enligt gällande bestämmelser uppbär från riks försäkringsanstalten — från och med den 1 januari 1937 under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. komma i åtnjutande av ett årligt understöd av 804 kronor utan rätt till dyrtidstillägg därå.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Sven Berglund.